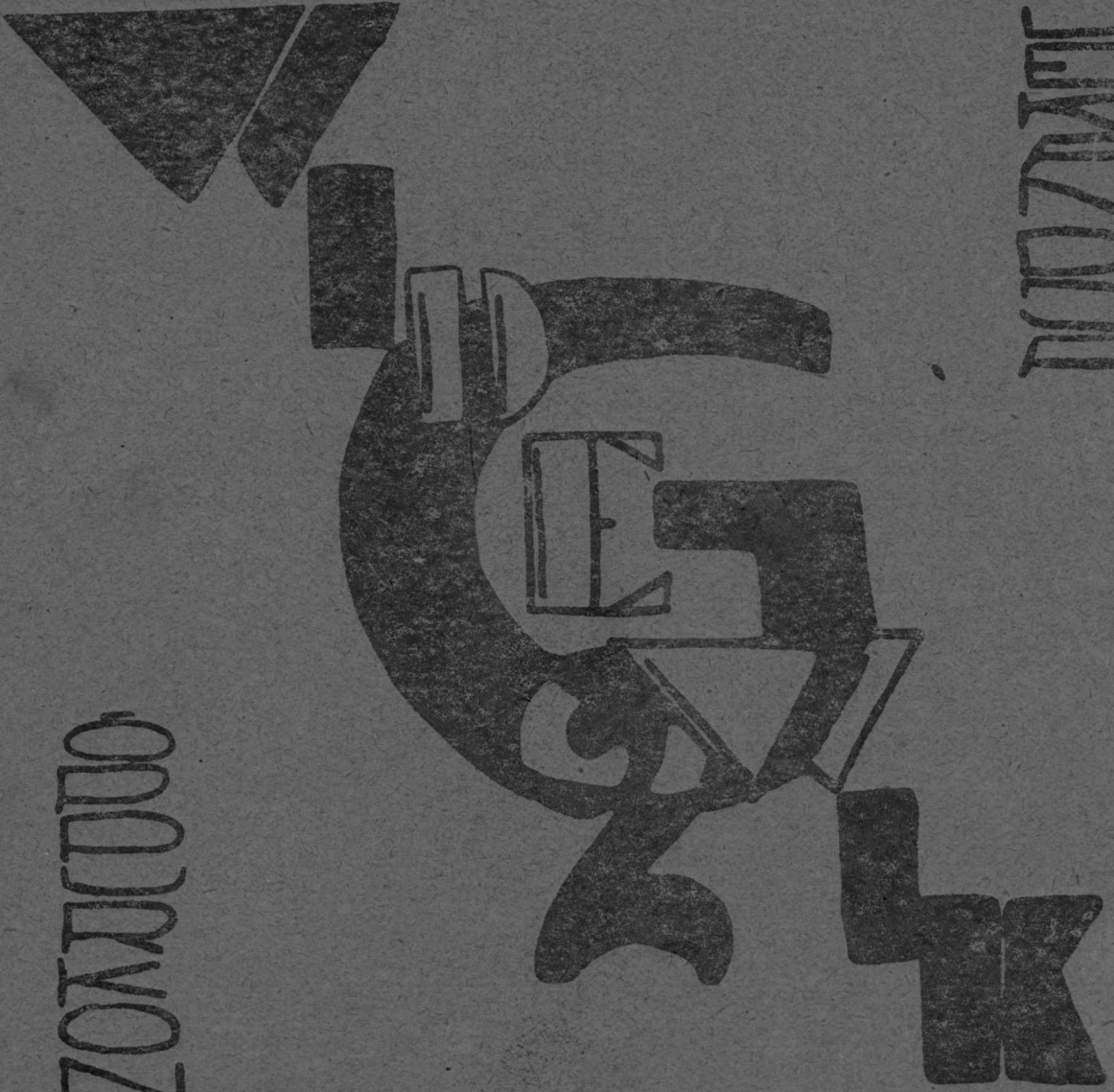

THE JAZZ

THE JAZZ

Toimetaja: E. Sommer, J. Hussar, A. Vorum, ...

E. Ots, E. Sprants, E. Rati.

Address: Jaani tän. 13, Tallinna.

RNNO 1934.

3. AASTAKÄIK.

13 MÄRTIS

See sõna võib teha imet, sest ta kannab enesest imevõimude ja -väge. Nagu sõna „leib“ näolijale, nagu sõna „tervis“ haiguselt kannatule, nii on ülestõusmine, uuel elule ärkamine, sümbunud ja tardunud olekut vabanemine. See on uue hõlmast pääsimine, ning tõlkamine sellele olukorrale, kus linnade koorid sulle tervitust loovad, laulud lilled ning ümbritsevad, kus enesest hingad värskendavaid kevadarõome kontavad ja karastavad!...

Seda tahavad tuua meile kõigile sellelgi aastal elavate kevadpäevade, kristliku kiriku ülestõusmise pühade. Nad tahavad võimsalt kuulutada rõõmmit sellest, et ei võinud jääda hauda inimsoo paljus, Kristus Jeesus, kuigi talle suure Rude nändmuse oli hüütud: „Löö risti, löö risti!“

Ei, mis võimas, mis puhas ja püha, seda ei saa surmata, see ärkab ikka, ikka jälle uuesti ning pühitub „ülestõusmist“!

Ja viisi teile, mu noored sõbrad, soovim ma kõnit arusaamist sellest üldtunnustatud tõest!

Laske ärgata enesestki kevadel ilusatel ja õilsatel igatsustel; pühitsegu igaüks oma siseelus kevadpühi, oma hingelist ülestõusmist!

„Noor olla“ olgu teilegi. Kevadet rinna sees nanda ja kevade kotinat kuulda!“

Tallinnas, 16. märtsil, 1934.a.

Paul Kuvor.
pastor.

Ütelge, mu armsad, kas pole see üks kummalini, metsikuid rööme, mis sisendub meisse, nähes pisaraid? Kuid kas ei tundu teile taunimisväärsena, kui naerdakse, nähes kedagi nutvat?

Kõik oleme tunnetanud röömu, mida sisendab meisse kevadine pisarsadu nutvaits katusräästaitt. Me ei eita toda röömu. Me ei leia vähematki halba naerus - vastu päiksele ja sügavsinisele taevale, all katusräästaitte nutu.

Pisarad on leina sümbolid. Pamuti noodki pisarad peidavad endis leina kõige pärast mis on määratud hävingule. Ja kevad on häving, ehkki häving kõigele, mida sünnitas sügis, häving tollele mida me tunnistame halvaks. Igasugune häving on meil, samuti ka rööm millise ta loob.

Kevad on meil, jõuline ja toores nü hävitajana kui ka loojana. Ja sellasena ta mõjustab meid, säilinud ürgseist instinktidest lähtuma, rööme tundma - kummalini ja metrikuid.

Olgu kevad elusümbol, sest elada - on võidelda ja võita, et ründel võiks tõusta taas uus, jõulisem elu, kevadpäikesel sädelevas pisarmeres.

- M -

Pilt mis ei vaja teps mitte pealkirja.

Pühade jätku.

lähemas on kevadpühad. Virvendau siri-
aorus on tulvil kevadaimu. Tänavast pillutleb
küri päikekatas, vabastab tüketükilt aua-
sat moovamamat märdunud lumelobjaka
alt. Määrinnakul mustendavaid põllupern-
mitte armutset, imelikku, nüske mulda kõngu.
Ja neid teinireid - heldus! neid on ju must-
huhad

Hilidase päikesesse on uppunud Mägis-
te taga. Puurüda äärs ümber nooruse-
kõõli õhku, ku aiva silmi pilutades ja
kõõgi kuumas vaktides ootab oma osa ju-
stikva roogadest. Ja Mägiste kõõgis on lõna-
le, sest on ju pühade lõppaeg. Välgil taual
kuraudid ja ahjust võttud kollaud soisid
ja välgil pajuvitstest koru on täis ereda-
linjalini mune. Kuumi täitvas lõhnade
sees liigub vana purinaine oma vää-
sika kujuga. Kuid saäl on veel keegi,
asi aiva lippal aida ja sahari sahet,
kõõlidal mis laja. Su on linjalitüdreu õli,
säbe ja karmas, kui oleks ta Mägiste noor
peersnaine. On ikka alles teenija.

... Rahu on saabunud Mägistele. Kõõsta-
tud on päevane aiskeldus, kaidud sauna
manugi. Peretoast kostub magavale sulaste
sägevat norinat, kõõgis kypuluse kedagi sel
nõudega kolitavat. Noor peremees Hindrek
on tõinud, voodist, et minna unepokule
hingama värske õhku. Saäl ta siis kinnib vä-
ges särgis, õhkudes veel saunasuitte ja viha-
leili järel. Unepiidale nõjafudus vaatata
välja kuumvalguse kevadõhe. Õhki tuisab Hind-
rekule pähe, et saaravil õil lippavatel
ringi jänespoimid kuumte korvidega. Talle
meenub viit lapupõlvut. Nähtab, kuis tema
ema oli veel noor ja vilgas, „naagu õlli“
vilksatab õhki Hindrekule peas. Nojah, õli

jutte munetovast jäneseist süs gli Hindrek kard bösel
hülinud ukule, avanud selle ja kaua järgiväel
ning paljajalu pülunud välja õule. Aga jänkud olid
jäänud tulemata.

Nüüd on Hindrek juba suut ja aastat kdm
Mägiste peremes. Aga äkki tahab ta, et süski
oleksid pühade jänkud, või vähemalt temal oleks
usk neiu...

Vaikus on jäänud majas. Mägistade püha-
de und. Ümber talu vaid nuurib Mägiste poisi-
kukohtu peri - haistab viit pühade jänkud...

... Enimse püha hommikul pikutab Hindrek
kaua vaiba all. Kõõgist tungib peremehe tup-
pa praetud liha lõhna ja naiste jutuva-
dinat. Ilmul ema ukulävel pilgutab niiru-
helidat päikevalgust ja lausub aeglalt pü-
hapäevast kõlaga häälts. Jumala õnnistust
kulle, mu polg, pükiks, ja... näib süs aga
midagi märkavat, ning bsutab tõrrega laual
kui nüüd Hindrekki pöörab oma pilgud
sinna, süs näeb ta valgel linal klaaris
kimbukese roosakaid pajuurbe, aga sääl kõrv
on päikevädeldus veel midagi virvendavat,
kirevat... Mis just nimelt, seda Hindrek ei tajua.

Tõhoh, kes süs bösel on pühade jänkud man-
ginud toriub perenaine ukse poole suuredes
õigu tal on ju pahanduda, sest Mägistel on
juba aastakümneid kombeks, et enimse püha
hommikul jaotab perenaine kõigile sü pühade
muna oma valgest põllut, ja nüüd äkki
aga olgu pääle, maksab selle üle'nd kalle
hommikul pahanduda - ning perenaine on le-
jälle päikepaisteline.

Hindrek aga võtab kirju pühade muna
pikku. Tülluke on too, kaob praasgu ta eredane
kämblasse. Hoolega uurib ta eredavõrvil ä muna
igast küljult, ning aitab ta süs hellalt indisel ko-
hale. Süs ringutab konna ning suurduub uksele
vaiba alla, jäädes lamama avatud silmi, nõol
rahulolev naerumuu.

Küllap Mägiste noor peremes juba tal, kes on too kake
jalgne „pühade jänku“.

Reis Janofseskangil.

Järg.

Teistes ühel ilusal päikesepaistelisel hommikul sõiduvalmis loeva dekil kuultin isa kõnelevat laevameestega. Ehkki oli veel selgesti mees isa keeld mitte oma kohalt liikuda hülisin süski vaikieelt lähemale. Nägin isa meeskonnast ümbritsetuna tõe, energilise näoga jagavat hoiatusi. Jõe ümbruses ülevaaltpool Hanko'd, kus leidub vaid üksikuid eurooplasi, annab pärismaalaste mehed end rohkem tunda kui jõe alamjooksul, kus neid hoitakse sõjaväega kammitsas. Nii ei võinud meegi olla kindlad ootamata kallalitungi eest pärismaalasist meriröövlite poolt. Käiklused jagatud, algas sõit. Päeval võis olla mureta, kuna ründamised toimund tavaliselt ööpimeduses.

vaatlen ahnelt sõidu suunas avarduvat kaurist maastikku. Mõlemad jõe kaldad tõund järskude kaljudena läbipaistvast veest. Rohkad, paiguti pruunikad kaljuseinad peegelduvad vees. tundus, nagu oleks veri põhjatu ja näksime seal veel tein kaljund. Nii moodus päev vaikus looduse imetluses. Dool, pugedes oma aumele, mille moodustas dekil aietsev võrslik mõisatovõrguga, ootasin rüdame põksude röövlite kallalitungikisa; kuid minu äreus oli ajata, õi moodus vaikelt ja rahulikult. Hommikul, kui päike juba kõrgel taavakummusel seisis, peatus laev. Sellil kohal suubub emajõkke väike harujõgi. See harujõgi ei näinudki jõena, vaid pigem järvena, sest ta suudmet varjas kõrge kaljurada. Samamoodi mõida maad n.n. järve kaldale. Tuimerohelise algust veit tõund järkult hallid, sinaka varjundiga kaljurahnud. Kaljud varjasid valgust, ja nii tundus veri sügavana, kuid sügavalt mõni üksik päikese kiirte vahel kaljundite vahelt meginani, lõhestades üht keeld. te kiertena ja tungis põhjani,

nii et valgustus valge lübarõhi. Suure kuumusega oli eriti mõnus keha karastada ja hädas ja puhtas vees. Vahelpeal lähenes päev õhtule ja oli aeg pöörduda tagasi laevale. Laev oligi valmis reisi jätkamiseks.

Dool ärkasin ärilvaid kõnelusi, hüüdeid ja jooksvaid sammud. Hirmunult avasin veel unised silmad, ning pimeduses nägin tõttavaid kogunid, tulirelvad kääsi, kusjuures kostis hirmus kire ja kõva hääna sõnade mulin. Röövlid olid vaikult oma väikeste lotjadega laeva külje alla libisenud, põgeneid äga pea, arvas tehtud paukudest ja elavast lüklumisest laeval. Nägin nende tumedaid, salapäraseid siluette juba veidi helendama lõõnud foonil kiiresti kiirgunevat.

Aegamisi rahuneti jällegi laeval, ning ma uinusin. Luid sellega ei olnud veel lõppenud me hädaohtlikud vahijuhumid. Janotekiangi ülemjooksul on vees veel õige kire ja sünnitab mitmes kohas õige suure tõmbevõimega neel, millest möödumise nõual laevnikelt suurt oskust ja kogemusi.

Tüürimehe väike hoolituu tõllu juhtus aegsõnnetus. Ta võitis lüga ligidale ja avalduski neelukoha jube mõju: laev ei kuulunud enam tüüri, vaid suundus pööreldes neelu kukkoha poole. Kire abiga suudeti pääda varituvad hädaohud. Olin juba aegiasi kajuti sürdunud, kus hirmuga jälgisin asjade käiku. Samaldumispoore oli nüüörd jämk ja jõuline, et arvan neid varsti leidvat kaljuu ranna ohtas, kuna jõgi oli võrdlemisi kitsas. Liski ei juhtunud midagi.

Edasi muutus jõgi üha kitsamaks, kaljuud kõrgemaks ja tühemaks, veni oma endist ulguust üha tumedamaks, kuni pea täiesti tumetiriseks. Kaugele ette vaadatus oli

tunne, et jõgi nii kitsaks läheb, et laev ei päängi
kalljude tahelt läbi. Kallide voolu mõtmine seltsis
lähedal oleva kuu müras, mis surmises kõrvus
tõrvi päeva.

Viimasepäevase sõidu järel nägin esimesel
linnaääravald ja värviüllasteid idamaises sti-
lis majade katuseid. See oli minu sihtpunkt,
kuhu jõudime õhtu tulekul.

(Lõpp) - Ady -

Niist oli Iga klasi süüdi oma ukse
terviinga, et pr. Pedusaar koos kooliastri dr.
Mahlapuuiga otsustasid kõiki nõrga terviinga
tütarlaste panna jooma püma. Nüüd on pilt
eiulauas suurel vahajal järgmine: võinjal,
kuhu silm satub, on väikesed pudelikesed
ja baid, ja igale uutulnukale selgitatakse,
et püma on selline, milles baidid on surmud,
aga vitamiinid elavad.

See on pümaajoomine meie vaid noore-
mais klasis, kuid arvatakse, et ka viiendaile
klasile ei teki see halb. On ju üldiselt tun-
tud tõde, et kevadel ollakse väinud ja kurna-
tud; abiturientidel on aga saja kokkondut ju-
du, et võidelda lõpetamisvõitlusega. Kehaliselt
tugev olla on aga ka väimliselt tugev!

Kuid Iga see pümaajoomine nii lihtne pole kui
tunustamine. Klasi, kes soovib püma juua, andma
võtab nimistu pr. Mikkule, kes siis hoolitab telli-
miste eest. Võibolla, et see ühelt puhastrind abituri-
entide liig näib, juua püma, sest tavaliselt teivad
seda lapied ja kaatavad nooremad sorti loomad.
Kuid juba mõningast päevi on need pümapudeliid
näha paari nägu, mis kuuluvad lipsakale tü-
tarlastele väimast klassist. Si unne et nende
reputatsioon on pümaajoomine tõlku alanenud, kuid
unne, et teinud pea kantavad võimalust ja orga-
niseerivad suurema pümaajoomise.

Rauuga unelm.

Elan kõnnib rauku sammel uobavast,
eksleb värisevi sõrmi elu rännakraäl-
käärul selga surub murekukjatis,
näon ahtausen sil: valusurubis.

Tuhkne silmi vilksat hele õnnedür:
eksleb mõõlitma muistne nooruspär,
väinid ilmelt taandub uibe kurbusjoon,
tuskleb künen tempen kakujaas käesoon.

Hõljub uduvirenen süraa emakujie,
kõlab uinuu-pehmelt kaugse häälkaja,
paitab kõlepiakest habras, kahvat' käni,
laulab uljas suu, mis helluselt si väni.

Ilmut noorus kügelaual hõljudes,
aitub sala-vaikelt lilli noppides-
kujub õnnekulda kuse hõlblingo,
kiskleb tantsumütmis saagemelike jalgo.—

Klustub rauuga silmin hetke õnneläie,
möödunud noorusiku - kurbus nermahõie,
eksleb mõõlitma sürajaas hauapär,
haintub silmi vilksand nooru-õnnedür. — 5. l. —

Videvikku academia XIV lennu lõpupalj ja kella-vise
-tee.

Lüüd kusaqilt raamatu vahelt tuhmkollase ta-
ganhoidliku trüüiga kaardi - meie lõpppeo kute.
Haarad ta heldimusega ja tunned kusaqil hingi-
kurus valusad katjatsust, sest möödas on abituu-
riumiasta tuldam päev. On jäänud vaid mäles-
tuste rida, terve kōputāis muljeid, millist iga
minõrgi on sulle armas ja lähedane.

Kas te olete kunagi näinud videvikukõõra rühki-
mas kooli hommikul kell 1/2? Si. Kuid mida
kõik ei tehta, kui teokil on midagi suurt ja
oma huvidest sültuvat. Nii võin teigi imetella ja
näha teatavaid tütarlapse meltrilist sammude-
ga hommikhāmarusse vehkimas kooli, koori-
linnuni uniu nāoga, mürtimārk kuidagi viltu
otsa es, mantli hōlmad laiali ja kaenlas nuur
võile vapakk. Kohandades ümber oludele võikime
õelda: kirjutatud on, inimene ei ela mitte üht
õhust ja teotsemisut, vaid peale kõige muu ta peab
ka sööma. Kõga säärase diiet ja saladuskõõur
polnudki hall, sest jõudime lähemale tõigale:
baata õõkulli lõpumārgil, nīs liad, kui jale on
videvikukõõra!

Kümmekond päevi enne pridu tütarlaste tempera-
tuur hakkas tõusma, ikka nū vūe kriipke võrra päe-
vas. Elati proovide tähe all. Oli vaja teha igam-
dusid proov: mõningaid tütarlapse näiteks kōis
jārkjāndlalt igal päeval õppimas kukkumist,
s. t. kuidas kukkuda maha paremale küljele nū,
et seda poluks kuulda; kōigut võis saada, kuid
oigada oli kuulatud; see võttis aega ja toimus
jārkjāndlalt: keha muutus niinuki, kondid peh-
meks ja tütarlapse tundetus - resultaat, ta võis
aiva kukkuda. Jah, mida kõõil koolis ei õpita!
Kuid elus tākub uida vaja: kes võib sääraseel ju-
hul ihu- ja hingehādadust koolida, lōõdi kōõga
ja elati edasi.

Nümauid päevi enne pridu teatavaid tütarlapse
koolitundides üldse ei nähtud, need olid suure-
mat sorti tegeliskid kelle töökoormatus oli tohutu
suur, ja kes peale selle pridid jārele vaatama, mida

tegid teised. Mõningaist oli arvamus, et Eesti rahvas ei saa isea veel läbi kujukasteta, ja kellel sellist erelist talenti oli, sellel oli hea võimalus demonstreerimiseks. Algasid el- ja järelproovid, tõmmati eesrüet, kundi lambipalaviku jne. Polnud ime, kui mõni tähtis tegelane ait võitl pida klasi-koosolekul maha kõne ebatavaliselt jämedal häälel, sest nii mõni pidi puõhtul tõmbama jalga päändid, parema kaella marisui, hambuse jüüdu ning olerna sõrd ka Tema Majestest lles. Lavarahva seas võidi aiva näha askeldamas imetilluudust välledat pr. Salme Reek-Rouvaldti ja tänu Tema kool-sale treniingule, võitluregi näha sääravaid võrrattelt koomilini tüüpe nagu madam lluru, künis-Mariehen jne.

Reedel ja laupäeval etak tahtminu tähe all. Tähti põisaid, mune, säärtaapaid, idrunuid, mune, laudlinu - kõiki asju, mis tahtminisõblilnuud. Reedel oli temperatuur tõusnud juba 39,0° mõnel võttolla ürgi rohkem, kuna satuti hüstlerinawu, peeti tõnandue, mis pidi kahtuma viit küll vana-jumalangi kõrvu (katjus me unustatime tallo ma lõppuio eutu saatmata). Jõuti üis nii saugele, et kalendris seisis muut välgel 10. veebr. 1954.

Päev täis raharnist ja rühmitist, keolitunde amõttikult ei olnud. Varahommikul mindi turale, järgnes võileibade meisterdamine, laudade eakmine tehti kümme-kond meitrit uomikut tänu õhtu õli energilisele tõttile, kes ohverdada oma kännud tuhhanduks krümeesturiks. Kes jõuab neid õõid ja töökni kõiki mainida, müda ei tahud sel õinapul päeval. Ma lõmeten, kui sel õhtul ei hõnnud sõhuima välgud me katuharjal, sest ead-rasest suurest energiakulust võts küll teada miljonvoldiline ringe.

Jäi üle vaid tunnikest paar enu õõimias ja mille puhkamisiks, et siirduda keeli alla ½ 6. paraadvormis, ring marsida rahuldus rahvatahuga õõis trepet, vahelt loorberite rea.

Pidu algas viit rohkem kui akademilise õõn-diga. Laulis abiturientide keer õõhandut õõidut lalule et „ kõveras on poist jalad, meie aarnul

Kõndides: tuli korrata seda laulukest, mis eriti
näis müldivat härradele külalistele (travaliselt küll
õeldaku, et tõde on valus kuulda). Oli slaveripalu,
soololaul, deklamatsioon, eriti mainimisväärt ole-
nid tantsud, millist hea kordamineku eest võlgume tä-
nu väimatule kü! Laine linnule. Siin näidati oma
võimeid kukkumises, hüpetes, painduvuses, ja kogu kü-
laliskond hakkas vigama ja ägama, kui Olli Parts
haaras laine linnu käest, jalast, ning teda marutuu-
lena kurutas (Vihoni).

Algas vahelag ning külalised siirdus einelauda. Seal,
abitunimisel, aga tuli joosta keel viitil (ega ma omati
ei valita, sest nii mõnelgi oli juba veit uljas, kuna
pärast vahelaga algas näidend). Ma ei tea nüüd üteli-
da, kui huvitav, või naljakas too näidend oli, ent saa-
lis kutsumisele teie inke sagidari naurupuhanguid, kui tütar-
lapud, parden, mehed verinid üle lava, jalas määra-
tu suured vesaapad, püburoni hambus, kui mad-
tappa astudes tervitamiel unustand meetri pähe jne.
Lõppis näidend. Häätujuliuna tahkuhi saalilt, et jaluta-
da või siirduda einelauda ja koguda jõudu varsti
algavaks tantsuks.

Kõlli avas taliga me lugupidava direktriis pol. Pedu-
saar hra. dr. Luuigiga. Tantsuaga nagu sippus vähe-
seks jääma, sest nii mõningaidki tütarlapse oli amhigrim-
mi puhastamisega näolt ning ümberriistumisega, ja ilusad
leokud aiva jookid maha, kuna mõni noormees ootas
pikini oma mehelikku näitikut.

Oli paljud, kes lõbutseid küllaldaselt, kuid oli ka neid, kel-
le hingu oli aiva üks suur tusk, kellel polnud nagu ae-
gagi mõelda enule; kellel oli külalised, see pidi hoolitu-
ma nende eest, pidi mängima korrasidajat ja tegelema
igasugu võimatute ja võimalikkude asjadega.

Ja ei saanud sattudagi veel tüju, kui keegi juba
rääkis midagi lõppvalist. Tuligi kahmata oma seite asja,
ning algas kojurännak lohivi samme, pitritava tundega
südametopis, möödas oli see, mida oodatud. Kuid üldiselt
võib ütelda olime rahul oma peoga; uskava möödus ka-
hejuhtumiteta, külalised olid küllaldaselt valitud ja neid
oli parajalt, ainult kannu me ei taotlenudsi, sest kahtle
hüve korraga ei saavutata.

Kuid polnud aega arutada liivimaid ja laisa naarina
ilmi rüütade mõtiskleda. Pühapäeva hommikul tuli
tempot lisada, et jõuda valua õigeks ajaks kooli. E-
gema ettevalmistusi teinud suurpäevaks.

Löögis rüelus uuesti kirjapõllelini näitokuid. Kõigil
oli tegemist, muistardati ja kombinüüti sürutüübinid
leibu, küpütati, kudeti morsni, paeti ägidaid telefoni-
mini kondütriäriaga ja tütarlastega, kelki käiti tuua
kaasa oma lauakõde koogilabidate abil.

Süs täitus maja põngumüraga - algas laudade ja
toolide kärutamine aulau. Kullavast siiva lippas, mil-
legi pärast tal oli eriti külm tol päeval. Oli tegemist
laudade autamiuga, kuna külalini oli arvutatud so-
da ja rüdi jääma üle ka tantsumuuni. Oli päänü,
müüsi küllaldalt kombinüümisest, kuid rüisi rüdi
võtma appi näpud, et arvutada, küi palju on 4+4.

Hakkand vöörüma nõude- ja roogade karasgrid
alt kõõgnt, keldrikorrald, aulau, kus küte laudade-
le aukati, ning kella 4. tüüdi rahuldumata tütuga.
vaadata oma käetöde - kõik oli korras küi tütuga.
küimaks süüki tüütati, et on vajalik tuua ka tüütüid
saali, se toimütu, keideti veel vüimne rüte aulau,
ning tormati kohutava tempoga alla trepist, et tüütü-
da koju, vahetada üüü ja tulla tagasi uella 5. üüü
vüi külalüüga.

Oleküte rüdanud nägüma, müllisel väämüüel saamüü
tütüti rüüms, ikka pruumüüklidiline tüütüüga, te rüü-
val pruumüüga, kas väämüü- vüi vöörüüandja, müü pruumüü-
laste vüü abiturient vüi müü rüü rüü. Rüüü
vüütüüüid rüüdüti aulau, kus tüütüti oma pruumüü rü
lügüüvüüüü Directrüüüü, ning aulü lauda. Pruumüüüüüü
vüüü ilrüüüüü : pr. Directrüüü, pr. rüüü, küi rüüüüüü-
tüüüü ja pruumüüü, pr. rüüüüü ja rüüüüüüüü rüü.
rüüüüüü. Oli rüüüü, oli tüütü! Täntüüüüüüüü rüüüü
rüüü rüüü rüüü - ega tüütüü rüüüüüüüü rüü rüüüüüüü
rüüü ja rüüüü, rüüüüü - teo vüüüüüüüü, müü rüüüüüüüü.

Oli rüü vödüü, nagu müüüüüüüüü rüüü rüüüüüüüü.
Oleküüü rüüüü, et müü rüüü rüüü rüüüüüüüü rüüü,
ent rüü rüü rüüüüüü. Tüüü rüüüüüü rüüü rüüüüüüüü rüüüü
rüüüü, ning rüüüü rüüüüüüü rüüüü, rüüüüüüüüüü
rüüüüü rüüüüü ja rüüüüüüü. Rüüüüüü rüüüü rüüüü
ja rüüüüü, müüüüü rüüüüü.

Trio prillides XIVndal-
abituuuriumist.

Kiv! Miralda Jõksi.

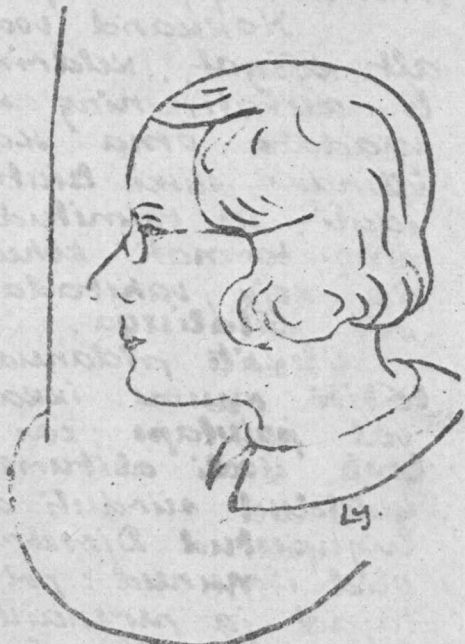
Kus on vaja millestki esimest
tundmurgid - seal kersib koi-
plaarid Mia, kelle triat on kaks,
binapuu, vahel ka linder ja juuks.
Mia mängib võrkpalli, teel
võidnagu salapärasid näa-
li, eriti harrastab moodsaid
tantsu ja kannab prille.

Kiv! Olga Part. + ta prillid,
mida ta kohendab ka siis, kui
neid ninat polugi / allins püüde ju-
hus viinud haruaf. Tõdeda väheud
vilt imini, et selle "kangema kange nais-
trahis" nimi ei gümna ja klavi pealt,
on tõusud kuuli, võnal eka, surub ja
kub veel 107 inist - on Olga.

Olga on alati tahus tütarlaps, kes ollu
ka priimaks, omab ka autentiit.

Kuid kui viimast pue-
dus tuleb - siis tuleb
"võimal sirge" või
"parem haar".

Kiv! Emma Aljasmets.

Kahtab muudugi ka prille, sellest hoolima-
ta, et istub nina tahtu tahult. Cum laude
kandidaat - eriti selge ja looline arusa-
mine sellesseas karulitimat vohi musta-
de tehingute juures mida tangi-
mod inihelud hüüvud matimabi-
kaks ja eriti kõrgimas matimaabi kas.

Meie aja sangarid.

On sangareid, keda ülistatakse, kellele usutakse ja lauldakse kuldulaule, kellele püstitatakse ausambaid - ja on sangareid, suuri sangareid, kellest üldse ei tea midagi, kelle kangelas- teod ei ärata tähelepanu, kuid kelle kangi- lasteod on suuremad kui suured teod.

Nende viimaste hulka kuulub tänapäeva- kangelane, kangelane, kellele ei looda laule, kuid kelle kangelastigude majal püüb elu - väike elu edasi.

Aeg loob kangelani, märgib neid oma pit- satiga ja ajast võrreavad kangelaud. Kui poleks olnud Prantsuse Revolutsiooni, kas ole- rime kuulnud siis Napoleon Bonaparteist, kui ideaalist väejuhist, kui geniaalset meest. Kui poleks raske majandusliku kriisi ta- gajärjena olnud Jaamaal kriitilist seis- konda, kas oleksime kuulnud Hitlerist kui juhist - kindlasti mitte, sest nad ole- hid olnud vaid tavalisi inimesi, kes sõjamees, kes käitööline, keda ei taha sünjuresi aega sugugi vihjata Hitlerile kui kangelasele, olgu et seatakse ta „Mein Kampf'i“ ühtlasi taunetu pübliga, vaid tahtin vihjata sellele, kuis aeg loob inimesi.

Milline aeg oleks kangelane, kes võrju- nud meie ajast? Millise kangelaste loo- miuks on suuteline meie aeg?

Võib vastata - meie aja kangelaseks on meie aja mees, naine - inimene, kes peab võitlema, et elada, et võimaldada teistele elu! Elu tänapäeval nõuab kan- gelastiguid, kui tahetakse olla loovaks jõuks, kui ei taheta lasta suruda end maha mittemilligi taunetu.

Ise mees on kangelane, kes ei onise päevapalgaga suudab kasvatada ka...

Korralikkudeks kodanikkudeks - ja see naine on
kangelane, kes surma läheb, et võimaldada laste-
tele vastuvõttu lastekodusse (Anna Katrin A. Jakob-
soni novellid "Kangelane"), kui tal erust võima-
tusi ootub nende kasvatamine. See inime-
ne on kangelane, kes suudab elada nii, et
oleks ta elutöö kord talle krooniks, olima-
ta säälmureu üks neist igavesti viirisejaid
ja otrijaid.

See inimene on kangelane, kes vaatama-
ta raskusele, mida suretab tänapäev ta te-
le, suudab päle mui anda elule, kui uida
baja on, ka oma elu.

Mis aja sangar on see, kellest keegi mi-
dagi ei kuule, kellest väikis nii ajaleht
kui raamat, ent mis aja sangar on see, kel-
le nojal pühivad riigid ja rahvad, kelle nojal
aitub elu oma kätiku.

- Aadurlane. -

hidevikutar naerab.

Õpet.: "... nü siis, -ne lõpulistad sõnad kirjutata-
takse alati kokku uueisva sõnaga. Näit:
mestrikõrgune, "Ipalun tooge ka see
üht näide!"

E.: "Jeltukonna kangelane!"

— . —

Kodanikuhaduse tund E. alatis, jutt suretis tu-
lumaku ümber. Pr. P. toob näite elanikest, kes
maksab 3.000.000 tulumaku. Miks rida kinnis-
stat ta Tallinnas?

Ja:

On ta ustlane?"

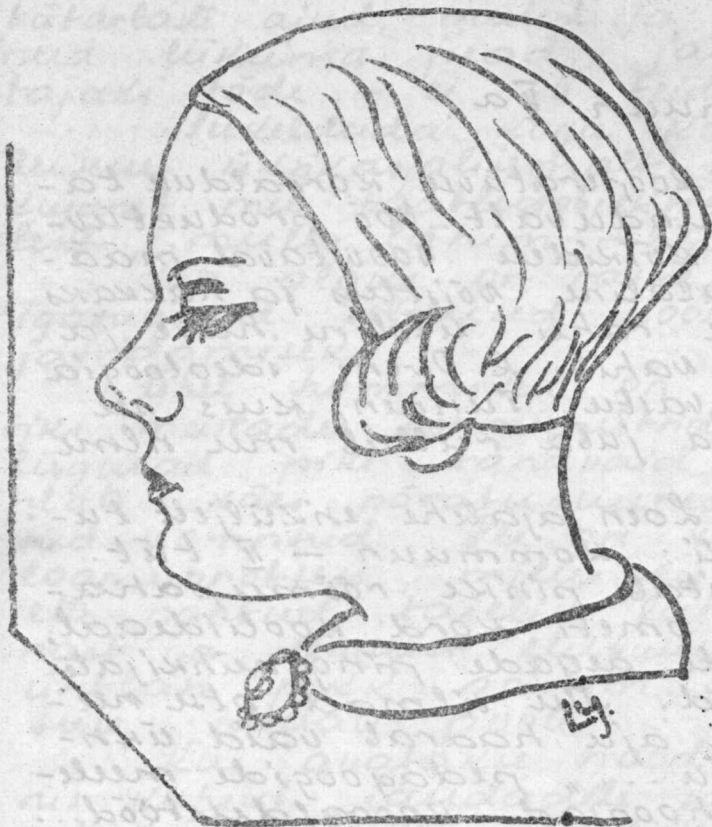
Si:

On ta inglasi?

Ja:

Siis ümberdus anglis, ent põlvkonnas kaalutud ühtmu:
"On ta polismees?"

— . —

XII nadat abituriumi.

Kiv! Erica Sommer-
-suurus küigiti.
Ta - corriguit, propa-
-quans, prolesterit,
referarit, iustitiamit,
tristit, candidantit
ja - usine pab raja
võelda. Kadus asja-
-lie ja tšaine tšitar-
-lam, me tšit usine
põhjalisult. Pab ri-
-nau, mitungi oster-
-talitajaand, me usi-
-jutab aiva, asjalinus
asja.

Võit pabundus jä-
-relt usit etnustada,
et tal on aivanne
nägu, et ta usine kta
eduga tudurida, mi-
-da

Kiv! Linda Steier.
Kunagi ristis ülaltoo-
-dud tütarlaps selliti-
-nau tütarlaps, värviti
- ja ~~mit~~ jätkabni
väske Linda oma eli-
-masolu võrra võpiti.
En üm eohetstati-
-maid hingi, me abis-
-tab toimistust ta
hõide man.

Kommun Va.

..... Tsesuguse kooperatiivse korralduse ta-
gajärjel suureneks tunduvalt töö produktiiv-
sus, varu jätkuks kõikidele soovitavaal mää-
ral, kaoks senine alaline võistlus ja hakkaks
valituma sõhialne rahu, üldine hüve ja
tõeline vabadus" - nähib L. Oveni ideoloogia
mulle ajalooõpikust vastu. Tunnen, kuid see
nakatub minuugi ja juba rullub mu silme
es film....

20. sajand. Loen ajalehe eriküljelt tu-
gevat punast trükki: Kommun - II tüt.
gümna. Minus itritab piirke rõõmupatka-
rett, on teostunud ometi kord kooliideaal,
mille poole kõikide aegade pinginükkijate
suu on rütkinud. Mu silmad otse nee-
lavad verge, kuna aju haarab vaid ühki-
kuid katkeid, nagu.... "pedagoogide meele-
tu vaimustus.... hoogiad korraldustööd...
salajari kaalutlusi haridusministeeriumis...
"Kas koolipoliitika ümberkorraldamine?..."
ja nii jätkub su. iga lause raske ja rabav
uudmuut.

On huvitav lugeda ja näha üldruse
sehtumist asjale, mille arengustaadiumid
sa iga kiuga oma olemusest kaasa oled
teinud ja elanud. See kõik on teostunud
raskete otsingute, kaalutluste ja hõlvõit-
luste tagajärjel, sest on olnud ideaalide
järel, on hakatud otsima õpitasiideali ja
tued, mis sellele lähim.

Kogu aretamisprotsess on olnud iga-
ühel süsmiseks elamiseks, hingevõitluseks, sest
kaotada tuleb kõik, põletades sillad enee taga.
Suunanäitajaks on vaid idee, mõttevilksatus,
mis kusagilt aegade avarusest on jõõbunud
malle ning seal muutunud otse vaksalt lä-
hedaks - elumõtteks. See on kui piirikute
parv, mis hetkel on vallutanud noorte

tütarlaste ajud, meeled ja mõtted, ring on par-
nud liikuma pead, jalad ja käed, kihe-
tojaks tõde - ei vii teid tagasi.

Lukselduda kogu kooli ümberloomisest vaat-
lusse ühikasjalijumalt ma ei suudaks, nii
kujuneb mu vaatlusobjektiks vaid klassikomp-
tekt, mille lähim - 19.

Iga algus on raske, nii megi. Puuduvad
igamugund eeldused koostamiseks ja ühisma-
japidamiseks.

Ühel hommikul on kõigi tähepaueobjek-
tiks muutunud vormimühtides tütarlapsed, kes
liiguvad piki tänavaid - suunaks vabadus-
plats, käis pāratu suured kohurid ja kimp-
nid-kompsid. See on uus ühiskonnaühiku
loomisprotsess, milles küllalt traagikat, sest on
ette nähtud täielik lahustumine perekon-
nast ja senisest eluviisist. Kuid see on ka
ühtlasi pikk samm absoluutse ühetaoli-
suse, ideaali poole.

Kui avatakse need salapärad kohurid,
nii kuhjub laudadele ja toolidele sadandaid
asjakeri, silbukeri, kleidikeri j.n.e. - need muutu-
vad nüüd kõik ühiskondadeks ja iga elumi
santamisõigus on kõigile võrdne. Algab pala-
vikuline korraldustöö, mille lgp. direktor üs-
s on kõige hingeks, ta määrab gruppide viiri kõik
vastavate töödele, ühed paigutavad rüüdeid
sappidele, teised korraldavad ja koristavad.

Autotäis autotäis järele saabub lihtsaid, val-
geid raudvoodid, mis autotäis kolmandale
korrale klassidele, kuna vattav kord on määra-
tud magamisruumideks. Sisustatakse ja säe-
taku aina rutt ja rühkimine.

Individuum kaob täiesti. Pedagoogid ja õpi-
lased - kõigil on ühiskond elamistingimused ja
-õigused. Perekonnanimed üldse puuduvad,
iga inim tähistatakse lihtsava numbriga, mis jäi-
gururib ta voodil, pesul, vihkudel ja ta kan-
nab seda kinnitatuna igal rüetisemmel.

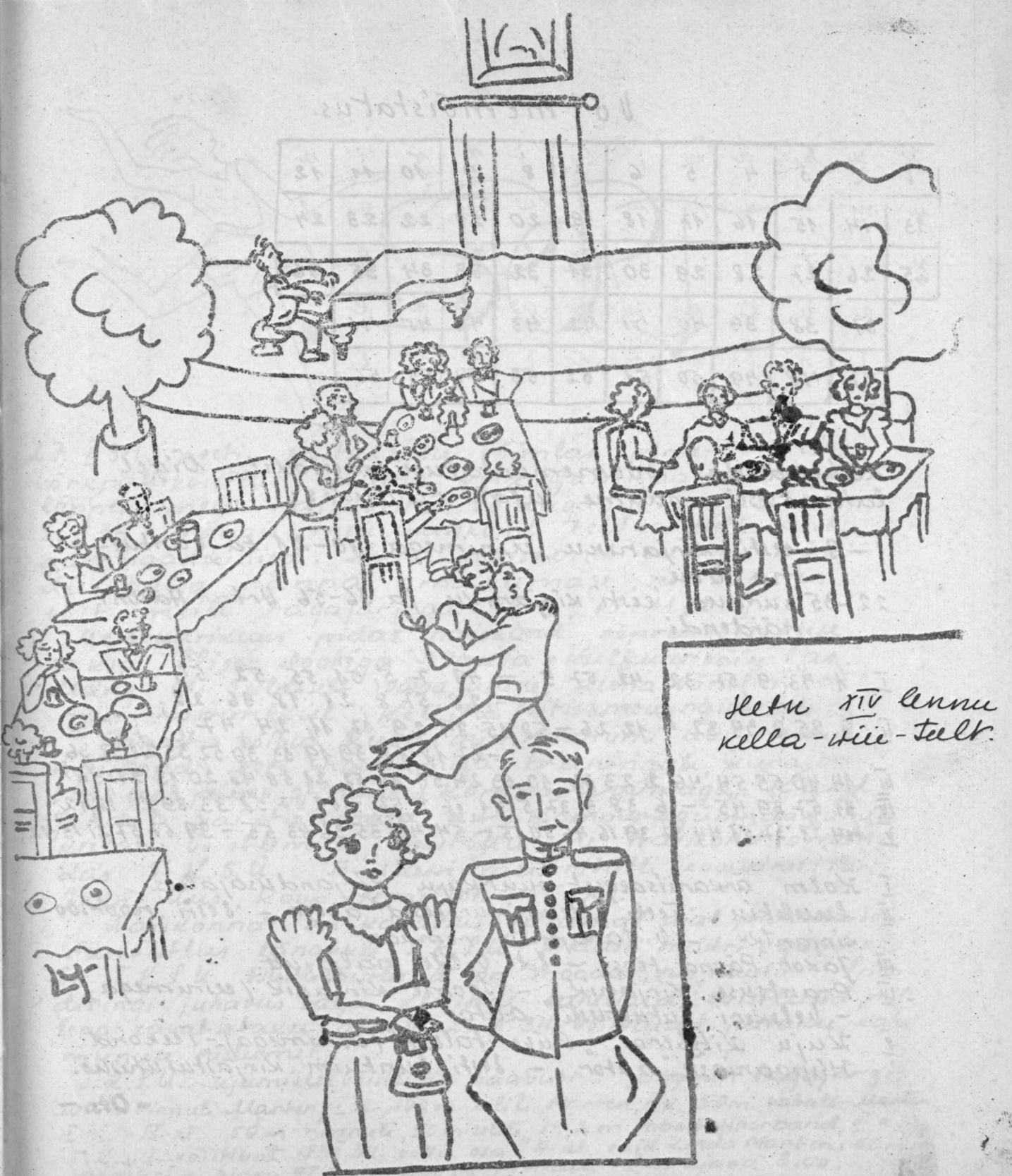
Õppida tuleb igaühel võrdelt, samuti peab

toki midagi uut ennem alata, kui kõikidel
 unusteni pole selge vana. Samuti väike läbi
 idealne tööjaotus: kirjandite pikkus on kind-
 laks määratud ridade arvuga ja kui tuleb
 ka refraat, siis tuleb uida kogu klassi või mitte
 üegi! Hindid aga võivad olla ainult head,
 et püütakse vüa kõigi hädmeid võrdsest maari-
 maalsele kõrgusele. ja siis oleks selle ideaalse
 korraga koolis ideaalut õppurite juures peale
 jõe ja aja jaotuse veel... kolm korda oleks
 selle olnud, et sell on 2 ja kiti sa kogu mine-
 ma ei hakka hilined - kuulen korraga häält
 üt maailmast. see on ema ja et kapital-
 tlikus maailmakorras on veel palju hulle-
 aid asju, kui noortel tütarlastel ismad, see
 mulle äärmiselt. lõõn raatimatu kiti -
 atuki lõpp on mulle terra: iheognitio - sest
 loomilised plaanid olid raisanud aja. Mõts
 kusk vannaat midagi pähe, väljumbuure
 kiruga - ning järgmised päevad on liina peal
 jutud, il gümna arendavad kürrust, banaal-
 laurust. Tõe ja õigust 2 jaost pole üksi
 õigus, kui ta ütleb, et totalismuse ei vii kau-
 gemale kui liberalism: väi, mind pane ta
 omi kürrust arendama, kuigi lõppriht
 ei annud kaugeimat kui babadusplatsi
 ääri peal.

Paarimistiteer hilinemiuga maandunud
 ulastis, meenus ütletatu: jooksvaev, rüdame-
 talu, tate nägematult ulast hilida kutsu-
 selle - aumel kokkumine koridoris jrt. Direct
 trüünga ainestaja nooritus ikt.

Miu nüüd taipan millises õppurite
 idealus koolis olin vübinud oma unelmas.

- Jaaganysu. -

Letu XIV lattu
kella-iii-telt.

Võtmemõistatus.

1	u	h	a	m	ig	a	i	κ	κ	i	n
13	m	a	a	i	u	t	u	d	t	u	g
25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46		
47	48	49	50	51	52	53	54	55	56		

Lahendada võtmemõistatuse meetodil. Õigel lahendusel saame ülal ruutudes:

1-9 eesti kirjaniku, usnimega; 10-21 ka tuntui-
ma teos.
22-35 surnud eesti kirjaniku, ja 36-56 Artur Adsoni
näidendi.

I	i	a	κ	o	t	s	o	n	-	i	a	n	n	s	s	n	-								
	43	9	57	32	42	57	5	-	49	70	51	51	55	52	54	-									
II	κ	u	h	l	h	a	n	s	-	28	57	8	21	18	36	22;									
	9	25	3	39	32	4	12	26	-	58	15	34	29	47	14	24	47								
III	u	u	s	t	κ	u	u	t	κ	-	27	18	18	39	19	33	30	57	33	27	52	36;			
	14	40	55	54	46	2	23	32	-	10	53	24	57	26	52	21	58	43	20	13	27	56;			
IV	31	57	39	45	-	6	38	3	37	5	41	4	3	52	-	19	57	52	33	39	29	17	42;		
V	44	41	37	51	44	37	39	16	46	50	55	-	54	40	35	36	43	55	-	39	57	57	27	15	42;

- I Kolm ärkamisaegset suurkuju kirjandusajaloos.
- II Luuletin "Teel, teel, kurekesed" autor - Eesti noorsoo-
kirjanik - V. Sarapiku romaan.
- III Jakob Pärna teos - Ed. Vilde naljajutt.
- IV Prantsuse kirjanik - Soome kirjanik (usnimega)
- belskeri jutustuste autor.
- V Kuju Litzbergi "Püve talust" (usnimega) - Teekond
Hispaaniasse autor. - Eesti tuntum kirjanikuühisus.

SPORT

27. I 34. peeti kaitseliidu võimlas järjekorraline võrkpallivõistlus linna vene gümnaasiumiga, mis lõppes meie naiskonna võiduga: 15:9; 15:2 (2:0)

3. II 34. mängis meie naiskond teistkordselt - kuu gümnaasiumiga. Kuna naiskond seekord suudis välja panna oma võimase, siis langes võit meile tagajärjega 15:9; 15:11 (2:0).

veebruarius pidas naiskond sõprusvõistluse saksa õlise kooliga saksa kultuurvõimlas. Mäng oli üldiselt väga unine, kuna võistlus toimus hommikul kell 10. Võitis meie naiskond.

Pärast võitu kuu gümnaasiumi üle võidus naiskond veel hoolsamale treeningule, kuna ootatakse minev finaali kommerts-gümnaasiumiga. Kuid finaali jäi tulemata, sest kommerts-gümnaasiumile keelati võistlemine, mistõttu me naiskond omandas T. K. S. Ü B-klasi meistrititli, koosseisus: Parts, Jõksi, Uus, Roop, Semelson, Tõkke.

Naiskonnal on kavatsus lähemal ajal pidada sõprusvõistlus tänavuse T. K. S. Ü A-klasi meistri gümnaasiumiga T. K. S. Ü. Hüklivõistlused on möödas, siis kuulutatakse spordiringi juhatus välja klassistide vahelised võistlused, millega kavatakse alata 21. III 34. võistlused peetakse kahe münuse süsternis.

T. K. S. Ü. ujumiseel võistlused saavutas järgmisi tagajärgi:
100m. rinnuli Marten, I k., 100m. selili Marten, I k., 50m. vabalt Marten, I k.
B-kl. 50m rinnuli, 50m ulili, 19,2 m vabalt Haarband, I k.
T. K. S. Ü. võistlused 18. II 34. võitis osa A-kl. vaid Linda Marten: 50m vabalt - I k. ajaga 49,1 ja 200m rinnuli - I k. ajaga 3.50.

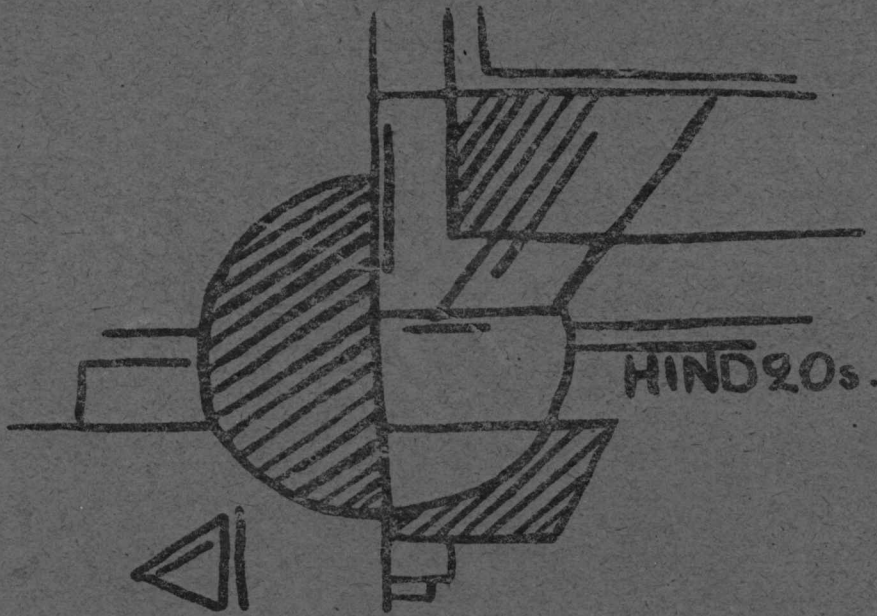
Kroonika.

1. Sõningaid näevi pärast jõule ilmnes matemaatika
peetaja pr. Luus jälle kooli. Peega lahkus teda
Madanu, pr. Johanson.

22. ü 34. toimus XII lennu lõppriide tehti tööd ja
sõna, mille tõttu pidu kõigiti õnnestus. Lähtu-
malt käsitles numbris.

11. ü 34. korraldas XII lend juve o'eloksi oma külalastele.
Laupäeval alanud plonädal kestis edasi 13. veeb.
mil E gümnaasium pühitus 15. a. juublit. Kell 4 oli
korraldatud pidulik aktus, mis puhul kogu academi-
line pere oli ilmunud peovormis. Kohal oli rohkesti
endisi pedagooge, külalasi, lastivanemaid pr. Pärast
muusika laulu järgnes vaimulik kõne hra. pastor
K. Kõrre. Pr. Pedusaar esines ülevaatliku kokku-
võttega academiast algupäevist tänaseni. Järgnevad ter-
vitusõnneid. Briti on mees kolm nendest: hra. Quüntal-
-kes viis, et mida on pr. Pedusaar, kes oma
eluteel näeb oma kavandikes, mille, see on sõnu
üldse tähtsendamaku. Hra. beidermann - kes kõne-
les lähedast naabrist ja ku! R. Koppelson, kes
andis meile koolile ja pr. Direktöörile üle tervituse-
sid õppurkonnalt. Loeti ühe da tervistelegrammeid,
mida oli saatnud endisi õpilasi (praeguni üliõpilasi), endisi
pedagooge, tein kooli mõningaid ülikooli õppejõude. Meie endine
ladina kelle peetaja hra. Toomer oli läkitanud ladina keele
telegrammi - soovitud 11. aastase gümnaasiumile - kui piiga
ikka jõudnu - õnne. Järgnevad ettekanded oma õpila-
nilt ning selle järel vilistlastelt: klaverikunetnik Murgalt,
Kõne Reigilt ja ühtegi laidilt. Öhtul kell Pandriid
õnneid koorikontserdi hra. Sõnnasaks juhatusel. Oli ilmunud
nagu kontserdi rohkesti külalasi, ja koori ettekanded õnnestunud
kiirel määral. Ka välist mõjus koor huvitavalt, rüetatusena stili-
seritid rahvarõivaväime. Peale kontserdi algas peesõök õpita-
jaskonna külalaste ja vilistlaste osavõtul.

23. ü 34. korraldas Kultuuriring vabariigi 16. a. kestvus ja riigi-
vanema kohuse täitja hra. Pärast 60 a. hällipäeva puhul aktuse
kell 11 hommikul. Repraadiga esines S. Sommer, ettekanded koo-
rist deklamatsioonide ja soololaule. E. E.
Lüba küid hoiaid meeli ärevil eksamite tont - eksam lõpu-
ks tuleb seljas aines.

HIND 20s.